

Књига пророка Данила – Седамнаест¹ број

Пророчке везе: Навуходоносоров златни лик и закон о недељи

Jeff Pippenger

2023-12-12

Сестра Вајт често поистовећује златни лик на пољу Дури са законом о недељи.

„Постављен је један идолски сабат, као што је златни лик био постављен у равници Дури. И као што је Навуходоносор, цар Вавилона, издао наредбу да сви који се не би поклонили и обожавали тај лик буду погубљени, тако ће бити објављено да ће сви који не буду указивали поштовање недељној установи бити кажњени затвором и смрћу. Тако се Сабат Господњи гази под ногама. Али Господ је објавио: „Тешко онима који прописују неправедне уредбе, и који пишу тегобу коју су прописали“ [Исаија 10:1]. [Софонија 1:14–18; 2:1–3, цитирано.]“ Manuscript Releases, том 14, 91.

У овом нарочитом одломку сестра Вајт упућује на књигу пророка Софоније, и тиме доприноси пророчној повезаности друге и треће главе Данила. Софонија указује да Божји народ треба да се сабере пре изрицања уредбе. Он такође указује на трубну поруку, која је симбол опомене усмерене против градова (држава) и кула (цркава). Он указује на сабирање, које је елемент „седам времена“, до кога долази када се узноси молитва из двадесет шесте главе Левитске књиге. Он указује на „народ који није мио“, све време наглашавајући долазак Божјег извршног суда који почиње са законом о недељи и појачава се све до Другог Христовог доласка.

Оно што претходи декрету о недељном закону јесте образовање иконе звери. Образовање иконе звери представља визуелни тест који стоји пред онима из Божјег народа који су претходно прошли пробу у погледу исхране. Пре декрета, који је трећи (лакмус-тест), Божји народ, који Софонија означава као „народ непожељни“, позван је да се сабере. Прво Језекиљево пророчанство јесте порука сабирања, али се она остварује једино за оне који препознају своје расејано стање и моле молитву из двадесет шесте главе Левитске књиге, као што је то чинио Данило, у деветој глави.

Близу је велики дан Господњи, близу је и веома хита, и сам глас дана Господњег; тамо ће силан човек горко викали. Тај дан је дан гнева, дан невоље и тескобе, дан пустоши и опустошења, дан таме и мрака, дан облака и густе таме, дан трубе и узбуне против утврђених градова и против високих кула. И пустићу тескобу на људе, те ће ходити као слепи људи, јер су згрешили Господу; и крв њихова биће просута као прах, а тело њихово као балега. Ни сребро њихово ни злато њихово неће их моћи избавити у дан гнева Господњег; него ће сва земља бити прождерена огњем ревности његове; јер ће он учинити, и то брз свршетак, свима који живе у земљи. Саберите се, да, саберите се, о народе непожељни; пре него што се изврши одлука, пре него што дан прође као плева, пре него што дође на вас жестоки гнев Господњи, пре него што дође на вас дан гнева Господњег. Тражите Господа, сви кротки на земљи, који извршујете суд његов; тражите

правду, тражите кротост: можда ћете бити сакривени у дан гнева Господњег. Софонија 1:14–2:3.

„Silni čovek“ u Svetom pismu jeste čovek sile, a prvo pominjanje „silnog čoveka“ odnosi se na Gedeona.

И дође анђео Господњи, и седе под храстом који беше у Офри, што припадаше Јоасу Авијезерцу; а син његов Гедеон вршаше пшеницу код каце за вино, да је сакрије од Мадияанаца. И анђео Господњи јави му се, и рече му: Господ је с тобом, јуначе храбри. А Гедеон му рече: О, господару мој, ако је Господ с нама, зашто нас је онда све ово снашло? и где су сва његова чудеса о којима су нам казивали оци наши, говорећи: Није ли нас Господ извео из Египта? А сада нас је Господ оставио и предао у руке Мадияанцима. И Господ га погледа, и рече: Иди у тој својој сили, и избавићеш Израиља из руке Мадияанаца; не шаљем ли те ја? А он му рече: О, господару мој, чиме ћу избавити Израиља? ево, мој је дом сиромашан у Манасији, и ја сам најмањи у дому оца својега. И Господ му рече: Заиста, ја ћу бити с тобом, и побићеш Мадияанце као једнога човека. Судије 6:11–16.

У Софонији силни човек, који је уједно и Гедеон, треба горко да вапије. Реч „вапије“ је симбол Поноћног вапаја у последњим данима, а реч „горко“ представља праведно негодовање. Гедеон, или Софонијин „силни човек“, симбол је Илијине поруке која има одговорност да Божјем народу покаже њихове грехе, и наравно грехе њихових отаца.

Вичи из свег гласа, не устежи се, подигни глас свој као трубу, и објави народу мом преступ њихов, и дому Јаковљевом грехе њихове. Исаија 58:1.

Сви пророци су у последњим данима у сагласности један с другим, те је стога трубна порука Исаије уједно и „вика“ силнога човека код Софоније, који је Гедеон, и сви они указују на гласника Илију и његово дело у последњим данима. Код Исаије следећи стихови поистовећују њихове грехе са дрскошћу, јер они верују да заправо обожавају и служе Господу.

Ипак ме траже сваки дан, и уживају да познају путеве моје, као народ који је чинио правду и није оставио уредбу Бога својега; ишту од мене одредбе правде; уживају да приступају Богу. Исаија 58:2.

Горки вапај силнога човека јесте вест Поноћног вапаја, која укључује откривење да је 18. јул 2020. био дрзак грех против Господа, за који се мора покајати и који се мора исповедити. Суштина вести Поноћног вапаја јесте образовање иконе звери и потоњи суд који Ислам доноси на Сједињене Америчке Државе, а потом и на свет.

Када се молитва из двадесет шесте главе Левитске књиге изврши на крају пустиње од три и по дана из Откривења једанаест, драгоцено и ништавно биће раздвојени. Мудре и луде или ће имати златно уље или га неће имати, и у то време они ће бити као Гедеонов „један човек“. Према Софонији, пре уредбе о закону о недељи, Гедеон, који је Илија, који је Језекиљ, који је силни човек, изнеће вест Поноћног поклича, у спреси са горчином показивања Божјем

народу њиховог греха учествовања у предсказању од 18. јула 2020. године, и њиховог неоправданог покушаја да оправдају своје предсказање након што је оно потпуно пропало.

Софонија указује на сабирање Божјег народа у последњим данима које претходи уредби о закону о недељи. То сабирање је такође представљено првим Језекиљевим пророчанством у тридесет седмом поглављу.

И пророковах како ми беше заповеђено; и док пророковах, настаде шум, и гле, потрес, и кости се саставише, свака кост к својој кости. И кад погледах, гле, жиле и месо дођоше на њих, и кожа их покри одозго; али духа не беше у њима. Језекиљ 37:7, 8.

Језекиљ је пророковао сувим костима које су лежале мртве на улици онога града из Откривења, једанаесте главе, где је и Господ наш био распет. Оне се најпре сакупљају заједно.

И њихова мртва тела лежаће на улици великога града, који се духовно зове Содом и Египат, где је и Господ наш распет. И многи из народа и племена и језика и незнабожаца гледаће њихова мртва тела три дана и по, и неће допустити да се њихова мртва тела положи у гробове. И они који живе на земљи радоваће се над њима, и веселиће се, и слаће дарове један другоме, јер су ова два пророка мучила оне који живе на земљи. Откривење 11:8–10.

Они се окупљају док се три и по дана приводе крају. Три и по дана представљају време застоја из двадесет и пете главе Јеванђеља по Матеју, али су то истовремено и расејање „седам времена“ из двадесет и шесте главе Левитске књиге. Они који су окупљени, претходно су били расејани, а Софонија их означава као „народ недраг“. Народ који није драг јесу они који су били мртви на улицама док се свет радовао над њиховим мртвим телима, али који се окупљају и затим постају народ који је предмет напада змајске силе последњих дана, оних који подижу блудницу тирску за своју главу.

Песма или Псалам Асафов. Немој ћутати, Боже; не мируј и не буди тих, Боже. Јер, гле, непријатељи твоји буне се, и они који те мрзе подигли су главу. Лукаво су се договорили против народа твога, и саветовали се против скривених твојих. Рекли су: Ходите да их истребимо да не буду народ, да се име Израилево више не спомиње. Јер су се сложено саветовали; удружили су се против тебе. Псалам 83:1–5.

Њихова намера је да духовни Израил последњих дана узму и баце у огњену пећ Навуходоносорову. Када мртве кости најпре чују Исаијин „глас“, који објављује поруку Поноћног поклича, оне се још увек налазе у пустињи три и по дана. Затим морају изабрати да приме или одбаце Утешитеља кога је Христос обећао да ће послати, који их осведочава о њиховом греху од 18. јула 2020. године.

Тешите, тешите народ мој, говори Бог ваш. Говорите утешно Јерусалиму, и вичите к њему, да се навршило време војевања његова, да му је безакоње опроштено; јер је из руке Господње примио двоструко за све грехе своје. Глас онога који виче у пустињи: Приправите пут Господњи, поравните у пустињи стазу Богу нашему. Свака долина нека

се уздигне, и свака гора и хум нека се спусте; и што је криво нека се исправи, и неравна места нека постану равна. И јавиће се слава Господња, и свако тело видеће је заједно; јер уста Господња рекоше. Исаија 40:1–5.

Одломак који поистовећује дело гласа који виче у пустињи садржи веома подробне појединости. Његова порука ће се заснивати на откривењу Христовог карактера, као што је представљено чињеницом да ће се открити „слава“, која је Христов карактер. Откривење Исуса Христа, које се распечаћује непосредно пре завршетка времена милости, јесте распечаћивање Христовог карактера, како је представљен оним елементом Његовог карактера који је представљен као Алфа и Омега. Такође ће се открити да је Његов карактер „истина“.

Још један детаљ јесте да, када глас почне да вапије, он је још увек у пустињи од три и по дана, јер вапије у пустињи. Пророчки, када његово дело започне, два сведока су још увек мртви на улици која пролази кроз Језекиљеву долину. Још једна одређена чињеница јесте да ће, када глас започне своје дело, цео свет имати приступ поруци. Још једно запажање јесте да је порука дата у раздобљу последњих дана, када Христос брише грехе сто четрдесет и четири хиљаде, јер је њихово безакоње опроштено. Жалосна чињеница која се такође открива „ред по ред“, јесте да ће само они који испуњавају захтеве јеванђеља примити опроштење које се извршава у тој историји.

Само они који одговоре на захтеве повезане са молитвом из двадесет шесте главе Левитске књиге имаће своје грехе и грехе својих отаца избрисане, јер ће примити „двоструко за све њене грехе“. Господња „рука“, која је повезана са њиховим гресима и гресима њихових отаца, симбол је првог разочарања, када је Господ задржао своју руку над једном грешком која је произвела прво разочарање. У милеритској историји Његова рука спречила је Божји народ да види једну скривену истину. Његова рука у тој историји представљала је Његово божанско провиђење. У последњим данима Његова рука представља одбацивање једне откривене истине од стране Божјег народа, а Његова рука тада представља Његов божански суд.

Гласом Језекиљевог првог пророштва мртви се састављају, али још не стоје као силна војска. Друго пророштво, из тридесет седме главе Језекиљеве, то остварује доносећи дах који долази од четири ветра.

И рече ми: Пророкуј ветру, пророкуј, сине човечји, и реци ветру: Овако вели Господ Бог: Дођи од четири ветра, о даху, и диши на ове побијене, да оживе. И пророковах како ми заповеди, и дах уђе у њих, и оживеше, и стадоше на ноге своје, војска врло велика. Тада ми рече: Сине човечји, ове кости јесу сав дом Израиљев; ево, говоре: Кости су наше усахле, и нада је наша пропала; одсечени смо. Зато пророкуј и реци им: Овако вели Господ Бог: Ево, народе мој, отворићу гробове ваше, и учинићу да изађете из гробова својих, и доведићу вас у земљу Израиљеву. И познаћете да сам ја Господ, кад отворим гробове ваше, народе мој, и изведем вас из гробова ваших. И метнућу дух свој у вас, и оживећете, и населићу вас у земљи вашој; тада ћете познати да ја Господ рекох и учиних, говори Господ. Језекиљ 37:9–14.

Тај дах из Језекиљевог пророчанства јесте вест о запечаћењу, јер долази од четири ветра.

И после овога видех четири анђела где стоје на четири краја земље, држећи четири ветра земаљска, да ветар не дува на земљу, ни на море, нити на иједно дрво. И видех другог анђела где се пење од истока сунчаног, који имаше печат Бога живог; и повика гласом великим четворици анђела којима беше дано да нашкоде земљи и мору, говорећи: Не шкодите ни земљи, ни мору, ни дрвећу, док не запечатимо слуге Бога нашега на челима њиховим. Откривење 7:1–3.

Четири ветра настају са истока, а у пророчком смислу, ислам је и „источни ветар“ и „синови истока“. Језекиљев „дах“, који обликована тела претвара у „војску велику веома“, јесте порука која запечаћује сто четрдесет и четири хиљаде. Порука запечаћења из седмог поглавља Откривења настаје са истока. Та порука јесте порука Поноћног поклича, а Софонија је препознаје као трубни „поклич против утврђених градова и против високих кула“.

Кула је симбол цркве.

„У причи је домаћин представљао Бога, виноград јеврејски народ, а ограда божански закон који је био њихова заштита. Кула је била симбол храма.“ Чежња векова, 597.

Град је царство у библијском пророштву. Папство је „Вавилон“, „онај велики град“. Француска, а потом Сједињене Државе, јесу „велики град“, од „Содома и Египта“. Јерусалим је „велики град“ који силази с неба. Софонијина порука је против градова и кула, односно против сједињења цркве и државе, што је по самој дефиницији лик звери. То је „тајна“ порука друге главе Данилове.

Непосредно пре декрета о недељном закону, то јест испита златног лика Навуходоносоровог из трећег поглавља Данила, мртва тела се буде и преображавају у моћну војску да објаве поруку која препознаје и супротставља се образовању савеза цркве и државе, док истовремено открива да је ислам промислитељско оруђе које Бог употребљава да изврши Свој суд над онима који намећу недељно богослужење, као што је чинио у прошлој историји. Порука открива да ће, када лик буде у потпуности развијен и буде наметао жиг звери, суд бити извршен.

У трећем поглављу Данила нема непосредног упућивања на лик звери који води ка недељном закону и у њему достиже своју зрелост, али не може бити треће поруке без прве и друге, јер друго поглавље Данила мора бити укључено у откривење истина представљених у трећем поглављу Данила. „Тајна“ сна о лику из другог поглавља поистовећује Божји народ који долази до спознаје о животним и смртним последицама Навуходоносоровог лика звери.

Посвећена логика захтева да, када је Навуходоносор одлучио да приреди свечаност посвећења своме златном идолу, тај идол најпре мора бити саграђен, а музичари су морали да увежбају музику коју ће свирати на тој свечаности. Морала је постојати претходна припрема градње која се одвијала током извесног временског раздобља, са ископавањем, постављеним темељем, скелама и радницима који су долазили и одлазили; а та припрема

била је обликовање лика из Навуходоносоровог сна, али је Навуходоносоров понос одредио да се начини лик само једне звери, а не свих царстава библијског пророштва. Изградња тог лика јесте испит који Божји народ мора положити пре него што се време милости затвори, и пре него што буду запечаћени, пре него што музика засвира.

Посвећена логика такође препознаје да Седрах, Мисах и Авденаго нису били једини јеврејски робови који су били сведоци припремног напредовања за посвећење златног лика. Они су једноставно били једини Јевреји који су разумели последице тих припрема као упозорење на живот и смрт, и извршили сопствену личну припрему за предстојећу кризу.

У одломку сестре Вајт на почетку овог чланка, она не само да доводи у везу Софонијину уредбу са Навуходоносоровим златним ликом и законом о недељи, већ такође поистовећује Исаијину неправедну уредбу.

Тешко онима који доносе неправедне уредбе, и који прописују тешкоће што су их одредили; да одврате убоге од правде, и да одузму право сиромасима народа мога, да удовице буду њихов плен, и да опљачкају сирочад! А шта ћете чинити у дан похода, и у пустоши која ће доћи издалека? коме ћете побећи за помоћ? и где ћете оставити славу своју? Исаија 10:1–3.

Исаијина „неправедна уредба“ јесте закон о недељи, и она је „дан похода“ и „пустошења“ за Сједињене Државе, јер за „националним отпадништвом“ следи „национална пропаст“. Према Исаији, при доношењу закона о недељи, који је уједно и Навуходоносоров златни лик, „пустошење“ „доћи ће издалека“.

Сетите се овога, и покажите се као људи; призовите то поново у памет, о преступници. Сетите се пређашњих ствари од давнина; јер ја сам Бог, и нема другога; ја сам Бог, и нема никога као што сам ја, који од почетка јављам свршетак, и од древних времена оно што још није учињено, говорећи: Савет мој ће стајати, и извршићу сву вољу своју; који зовем грабљиву птицу с истока, човека који извршује мој савет из далеке земље; да, рекао сам то, и учинићу да се збуде; наумио сам, и учинићу то. Послушајте ме, ви тврдога срца, који сте далеко од праведности: приближујем праведност своју; неће бити далеко, и спасење моје неће оклевати; и поставићу спасење на Сиону Израилу, слави својој. Исаија 46:8–13.

Исаија смешта овај одломак на крај времена оклевања, јер тада његово „спасење неће“ више „оклевати“. То је на крају три и по дана из једанаестог поглавља Откривења. Крај времена оклевања обележен је доласком вести Поноћног поклича, када устаје велика војска Језекијева. Када они устану, бивају подигнути као застава у једанаестом поглављу Откривења.

И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на ноге своје; и велики страх обузе оне који их гледаху. И чуше силан глас с неба где им говори: Изађите овамо. И узиђоше на небо у облаку; и непријатељи њихови гледаху их. И у тај час наста велики земљотрес, и десети део града паде, и у земљотресу погибе од људи седам хиљада; а остали се уплашише, и дадоше славу Богу небескоме. Друго тешко време прође; и ево,

треће тешко време долази брзо. Откривење 11:11–14.

Два сведока из једанаесте главе Откривења узлазе на небо као застава, у исти час када и земљотрес, који је закон о недељи. У то време, или како Јован каже, „у тај час“, према Исаји, четрдесет шеста глава, Бог позива „човека“ који извршава Његов савет, који је уједно и „грабљива птица с истока“. Та грабљива птица, то јест „човек“ којег Бог употребљава да изврши Његов савет, долази из „далеке земље“. У десетој глави Исаије, у време „неправедне уредбе“, која је закон о недељи, „опустошење“ Сједињених Држава долази „издалека“. „Исток“ је симбол ислама, јер су у пророштву они и „синови истока“ и „источни ветар“. „Птица“ је у пророштву религија, као што је представљено тиме што је Вавилон кавез пун мрских и нечистих птица. „Грабљива птица“ која долази из далеке земље на истоку јесте религија ислама.

И повика силним гласом говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и постаде пребивалиште демона, и тамница свакога нечистог духа, и кавез сваке нечисте и мрске птице.
Откривење 18,2.

Троструки савез савременог Вавилонa представља три облика владавине, а такође и три облика религије. Религија Уједињених нација јесте спиритизам, религија Сједињених Америчких Држава јесте отпаднички протестантизам, а религија папе јесте католицизам. Сва та верска опредељења понекад су симболизована као жене, али и као птице. Управо религијска и политичка сила Уједињених нација, са Сједињеним Америчким Државама као првенственим царем, поставља папство на престо земље. У књизи пророка Захарије, две птице су те које успостављају папу, који је од стране апостола Павла у Другој посланици Солуњанима означен као онај „безаконик“.

Тада анђео који говораше са мношвом изиђе и рече ми: Подигни сада очи своје и види шта је то што излази. И рекох: Шта је то? А он рече: Ово је ефа што излази. Још рече: Ово је њихово обличје по свој земљи. И, гле, подиже се један таланат олова; и ово је жена што седи усред ефе. И рече: Ово је безаконје. И баци је усред ефе; и баци тег од олова на њен отвор. Тада подигох очи своје и погледах, и, гле, изиђоше две жене, и ветар беше у крилима њиховим; јер имаху крила као крила роде; и подигоше ефу између земље и неба. Тада рекох анђелу који говораше са мношвом: Куда ове носе ефу? А он ми рече: Да јој сазидају дом у земљи Сенарској; и она ће се утврдити и тамо поставити на своје подножје. Захарија 5:5–11.

Ефа је корпа која се употребљава за мерење. Две жене које постављају ефу, или корпу у чијој средини седи папство, јесу две цркве. Две религије ће узети религију која је у Библији одређена као „онај безаконик“ и саградити јој кућу у земљи Сенарској. Сенар је друго име за Вавилон, а Католичка црква је Вавилон велики у последњим данима.

Две жене које „утврђују“ безбожну жену у Вавилону, имају „ветар у својим крилима“. Те жене су такође птице, јер имају „крила“, а њихово оправдање за постављање те жене јесте „ветар“ ислама, јер ислам уједињује руку свакога човека. Жена која се подиже била је заробљена у ефи од своје смртне ране 1798. године, јер је на отвор ефе у којој се налазила

био стављен оловни поклопац. Али када отпочне музика Навуходоносоровог богослужбеног обреда, две жене отпадничког протестантизма и спиритизма уклањају оловни поклопац и подижу осму главу, која је од седам.

„Како се приближавамо последњој кризи, од пресудне је важности да међу Господњим оруђима владају слога и јединство. Свет је испуњен буром, ратом и раздором. Ипак, под једном главом — папском влашћу — људи ће се ујединити да се супротставе Богу у личности Његових сведока. Тај савез учвршћује велики отпадник. Док настоји да уједини своје оруђе у ратовању против истине, он ће радити на томе да подели и расеје њене заступнике. Љубомора, зло подозрење, злоречје, он подстиче да би произвео неслогу и раздоре.“ Testimonies, volume 7, 182.

Троструки савез уздиже папство као поглавара, јер намеравају да униште народ непожељни.

Јер, гле, непријатељи Твоји буне се, и они који Те мрзе подигоше главу. Лукаво се саветују против народа Твога, и договарају се против скривених Твојих. Рекоше: Ходите да их истребимо да не буду народ, да се име Израилево више не спомиње. Псалам 83:2–4.

Птица је религија, а „грабљива птица с истока“ коју Бог позива у „час“ недељног закона, када се објављује вест поноћног поклича, јесте ислам. Зато управо у часу када васкрсли мртви као знамење узлазе на небо, „треће тешко“ ислама долази брзо. Зато Исаија у првом стиху десете главе каже: „Тешко“ онима који доносе неправедне уредбе. „Тешка“ из Откривења јесу ислам, а ислам је промислитељски суд, или оруђе, или штап (Исаија 10:5) којим Бог кажњава Сједињене Државе због наметања недељног богослужења.

Исаија, четрдесет шесто поглавље, поистовећује „грабљиву птицу са истока“ са „човеком који извршује мој савет“. Тај „човек“ је ислам, и назван је „из далеке земље“, јер је Бог „наумио“ да суди Сједињеним Државама, а потом и свету, због наметања недеље, као што је чинио у пређашња времена са незнабожачким Римом и прва четири трубна суда, а затим са папским Римом у петој и шестој труби „Тешко“. Његова намера у четрдесет шестом поглављу Исаије јесте да призове „грабљиву птицу са истока“, и Он обавештава свој народ, који жели да разуме Његов савет и намеру: „Сетите се пређашњих ствари од старине; јер ја сам Бог, и нема другога; ја сам Бог, и нико није као ја, који јављам крај од почетка, и од давнине оно што још није било, говорећи: Мој савет ће опстати, и извршићу сву своју вољу.“

У трећем стиху десетог поглавља Исаије, Исаија бележи три важна питања:

И шта ћете чинити у дан похођења, и у пустоши која ће доћи издалека? Ко ме ћете прибегнути за помоћ? И где ћете оставити славу своју? Исаија 10:3.

Последње питање указује на то да славна земља губи своју славу при неправедном указу. Слава Сједињених Држава јесте Устав, који бива у потпуности оборен недељним законом.

„A Ustav narodu jemči pravo na samoupravu, određujući da predstavnici izabrani narodnim glasanjem donose i sprovode zakone. Data je i sloboda veroispovesti, tako da je svakom

čoveku dopušteno da služi Bogu prema nalogima svoje savesti. Republikanizam i protestantizam postali su temeljna načela nacije. Ova načela su tajna njene moći i blagostanja.“ The Great Controversy, 441.

Ustav je taj koji prepoznaje slavu koja biva ostavljena u prahu pri donošenju nedeljnog zakona.

„Када народ за који је Бог деловао на тако чудесан начин, и над којим је раширио штит Свемоћи, напусти протестантска начела и посредством свога законодавства пружи признање и подршку римокатолицизму у ограничавању верске слободе, тада ће Бог у својој сопственој сили деловати за свој народ који је веран. Тиранија Рима биће спровођена, али Христос је наше уточиште.“ Testimonies to Ministers, 206.

Na Isaijinoj „nepravедној одредби“, која је закон о недељи, слава Sjedinjenih Država iščezava, i time se odmah одговара на Isaijino друго питање, док one, у пророчком смислу, беже Uјединjenim nacijama, savezu десет careva из sedamnaestог поглавља Otkrivenja, по помоћ како би се suočile с нападом ислама трећег „Jao“. Прво од та три питања препознаје окружење пустоши закона о недељи, која узрокује да Sjedinjene Države започну своје следеће дело примораванја целог света да прихвати spoj crkve i државе, представљен уједињенјем Uјединjenih nacija i Katoličke crkve, с папом који управља тим несветим односом. Ту пустош назива „дан pohoda“. Све ове пророчке стварности усклађују се с Navuhodonosorovом службом посвећења златног лика.

Наставићемо треће поглавље Данила у следећем чланку.

„U istoriji Nabuhodonosora i Valtasara, Bog govori ljudima današnjice. Osuda koja će u ovaj dan pasti на stanovnike zemlje biće zbog njihovog odbacivanja svetlosti. Naša osuda на sudu neće proisteći из činjenice да smo živeli у zabludi, već из činjenice да smo занемарили prilike poslate с Neba за otkrivanje истине. Sredstva да се upoznemo с istinom dostupna су svima; али, попут popustljivog, sebičnog cara, ми посвећујемо више pažnje onome што очарава uho, ugađa oku i zadovoljava nepce, nego onome што obogaćује um, božanskim blagom истине. Kroz истину možemo одговорити на велико питање: „Šta ми valja činiti да се spasem?“ Bible Echo, 17. septembar 1894.